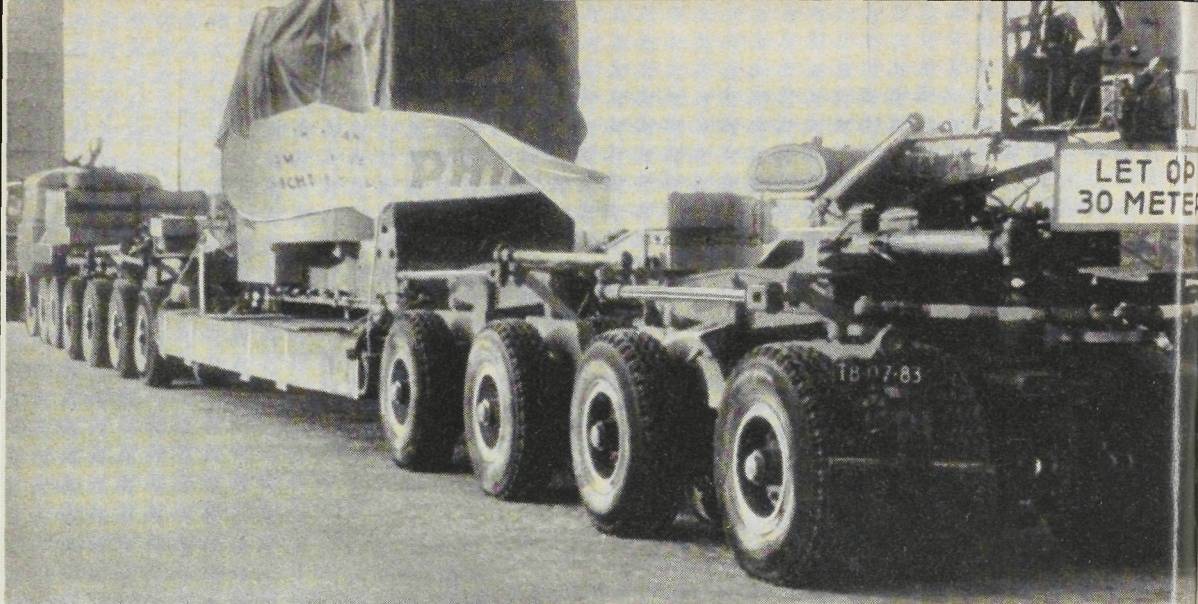

Aankomst van het cyclotron op het terrein van het laboratorium

nachtwake voor het cyclotron

't Is één uur 's nachts. Langzaam rijdt een transport Eindhoven uit, de weg naar Amsterdam op. Vóórop een politie-auto met draailicht, dan een grote truck met achter zich een zware last. Tweeëndertig wielen torsen een in zeildoek verpakt vier meter hoog gevaarte.

Schijnwerpers verlichten een spandoek: Magneet voor het cyclotron van de Vrije Universiteit A'dam, geleverd door Philips, gewicht 80.000 kg.

* * *

Midden in diezelfde nacht — de nacht van 1 december — staan mevrouw en professor Jonker op. Zonder gerucht te maken gaan ze hun huis uit en dan rijden ze snel door de verlaten straten van Amsterdam-Zuid, richting Buitenveldert. Daar naderen zij het terrein, waar de gebouwencomplexen van de Vrije Universiteit hun voltooiing naderen.

Zwart en hoog, dreigend bijna, doemen

de immense omtrekken van de laboratoria van de faculteit der wiskunde en natuurwetenschappen op....

Zou het transport er al zijn?

Kijk, daar zijn ook de conservator dr. Vasmel en hoofddopzichter de heer Boer present. Met z'n viereen gaan ze zitten wachten. De tijd gaat traag in de nacht. Het wordt half vijf, vijf uur, kwart over vijf.... nog steeds niets! Half zes.... en voor de zoveelste maal drinkt het kleine gezelschap een kop koffie.

Zes uur.... nòg niets. Zeven uur, de eerste werklui arriveren.... maar nee, nog aldoor niets. Dan besluit het echtpaar Jonker eerst maar thuis te gaan ontbijten.

* * *

Zó zou 't verhaal van de aankomst van het cyclotron kunnen beginnen. Maar het is beter naar professor dr. C. C. Jonker te luisteren, die nuchter vertelt dat een paar uur later het cyclotron er eindelijk toch wàs.